Dosarul nr. 2-15875/2024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

06 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediu Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Guzun Corneliu
Grefier Fedișin Adelina

examinând în ședință publică, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țaran Svetlana împotriva S.R.L. „Imensitate” cu participarea intervenientului accesoriu SA „Combinatul de Vinuri Cricova”, privind repararea prejudiciului material și moral,

constată:

La data de 27 noiembrie 2024 Țaran Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Imensitate” privind repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat următoarele. În fapt, la 29.07.2024 Țaran Svetlana aflându-se la magazinul „Local” a procurat mai multe produse dintre care și o sticlă de șampanie marca “Cricova”. Fiind luată în mână sticla de șampanie a explodat, astfel Țaran Svetlana a obținut leziuni corporale în regiunea feței (plagă deschisă a pleoapei și regiunii perioculare, plagă contuză în regiunea infraorbital pe dreapta), fără implicarea cărorva persoane. Cele întâmplate au fost constatate și potrivit încheierii privind soluționarea materialului înregistrat în R-II al IP Ciocana din 01 august 2024, fiindu-i recomandat lui Țaran Svetlana, prin încheierea menționată supra, adresarea în mod individual către instanța de judecată pentru recuperarea prejudiciului material sau moral.

Indică că, având în vedere art. 9, lit. a) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor, potrivit cărora vânzătorul este obligat să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt inofensive și corespund cerințelor stabilite în actele normative sau declarate.

Ținând cont de prevederile art. 27 alin. (1), (2) din aceiași Lege, potrivit cărora consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele necorespunzătoare, iar prejudiciul se repară de către vânzător.

Menționează că Țaran Svetlana a suferit un prejudiciu material în valoare de 20 000 lei, sumă necesară pentru acoperirea prețului intervenției necesare de a fi executate pentru înlăturarea cicatricilor rămase după leziunile provocate la explozia sticlei de șampanie. În acest sens, menționează că, potrivit medicilor specialiști, cet. Țaran Svetlana are nevoie de 10 ședințe laser, iar după finisarea cursului cu laser, i se recomandă injectări cu acid hialuronic. Totodată, reclamanta a fost nevoită să efectueze mai multe consultații, la diferiți medici specialiști (chirurgi) pentru a identifica o soluție pentru a înlătura definitiv cicatricea.

Din păcate, nici un medic specialist nu a putut confirma înlăturarea totală/definitivă a cicatricei. Mai mult ca atât, fiecare medic a indicat că această cicatrice, cu părere de rău, nu poate fi înlăturată total, motiv pentru care reclamantei i s-a cauzat și un prejudiciu moral.

Ținând cont de localizarea cicatricei (pe față), având în vedere că Țaran Svetlana este o doamnă tânără, care ține mult la aspectul său fizic, fiindu-i afectată demnitatea, stima de sine și alte drepturi nepatrimoniale, prin aceste leziuni, subliniază că suma de 100 000 lei ar putea să-i aducă o satisfacție minim acceptabilă.

Reținând prevederile sus menționate, subliniază că SRL „Imensitate” fiind vânzător poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin comercializarea produsului periculos pentru viața, sănătatea consumatorilor (în speță - a cet. Țaran Svetlana).

În această ordine de idei, evidențiază că potrivit art. 2025 alin. (1) Cod civil: “Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putința ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească”

Având în vedere că reclamanta Țaran Svetlana a suferit un prejudiciu atât material, cât și moral, în adresa lui SRL „Imensitate” a fost transmisă o somație privind repararea prejudiciului.

Menționează că, în urma expedierii somației prin care s-a solicitat repararea prejudiciului, a urmat o întâlnire cu pârâtul care ulterior așa și nu a întreprins careva acțiuni în acest sens. Prin urmare, Țaran Svetlana este în drept de a se adresa cu cererea de chemare în judecată pentru valorificarea drepturilor încălcate prin solicitarea reparării prejudiciului suferit urmare a bunului periculos pentru viața consumatorului din contul lui SRL „Imensitate”.

Potrivit prevederilor art. 2036 alin. (1) CC RM: „În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.”

Conform art. 2037 alin. (1) CC RM: „Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poale aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate."

În această ordine de idei, menționează că subsemnata este o persoană de sex feminin, în floarea vârstei, pentru care aspectul fizic este extrem de important, iar cele întâmplate și gândul că urmează să trăiască cu această cicatrice i-au produs suferințe psihice enorme. Aceste suferințe au fost amplificate adițional în urma întâlnirii reclamantei și pârâtului pentru a soluționa pe cale amiabilă disputa, însă acțiunile de desconsiderare a pârâtului precum și inacțiunile pârâtului în vederea reparării prejudiciului nu au făcut nimic altceva decât să mărească suferința reclamantei. Or, ultima a plecat plângând de la acele “convorbiri-negocieri”. Durerea reclamantei culminează după ce niciun medic nu-i poate oferi o speranță de tratare a cicatricei, or, toți susțin că această cicatrice nu poate fi înlăturată integral, iar reclamanta urmează să trăiască toată viața cu ea și în fiecare dimineață în oglindă să-și reamintească de acea zi și consecințele care le-au produs o sticlă de șampanie care a fost pusă în vânzare fără a respecta condițiile unor produse inofensive.

Potrivit art. 3 alin. (2) și (3) din Cod civil, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Iar, calitatea de profesionist o are orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate.

Solicită reclamantul în cererea de chemare în judecată: încasarea din contul S.R.L. „Imensitate” a sumei de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu material în beneficiul Svetlanei Țaran;

Încasarea din contul S.R.L. „Imensitate” a sumei de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul Svetlanei Țaran;

Încasarea din contul S.R.L. „Imensitate” a cheltuielilor de judecată în beneficiul Svetlanei Țaran.

În ședința de judecată reclamantul Țaran Svetlana cât și reprezentantul acestuia, avocatul Daniela Gaitan au susținut integral cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul S.R.L. „Imensitate” avocat Gugov Alexandru, în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut-o și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul intervenientului accesoriu SA „Combinatul de Vinuri Cricova”, avocat Pavel Cotruță în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut-o și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Indică că, pretențiile reclamantei urmează a fi respinse ca neîntemeiate în fapt și în drept, deoarece pe prezentul caz: lipsește orice legătură cauzală dintre acțiunile sau inacțiunile entității pârâte în raport cu evenimentul cauzator de prejudiciu. La fel, nu este întrunit nici un temei legal de răspundere a entității pârâte. Probatoriul prezentat alăturat la acțiunea civilă este deficitar și insuficient pentru admiterea pretențiilor în sensul formulat, iar prin proba prezentată de partea entității pârâte sub formă de înregistrări video deținut de entitatea S.R.L. „Imensitate”, se atestă indubitabil faptul că producerea evenimentului cauzator de prejudiciu este rezultatul manipulării neglijente a sticlelor de vin spumant, rezultate din ciocnirea involuntară dintre două sticle, urmat de agitarea recipientului de către reclamantă, ceea ce în consecință a dus la explodarea sticlei, iar respectivele evenimente producându-se la etapa de timp de după transmiterea riscurilor de la vânzător către cumpărător, ceea ce determină neîntrunirea oricărui temei de responsabilizare a entității pârâte pentru modul în care compărătorul a manipulat cu imprudență respectivele produse.

În continuare, susține că întru apărarea eficientă a drepturilor și intereselor intervenientului accesoriu se impun următoarele precizări de ordin factologic cu relevanță procesuală și anume: partea reclamantă nu a prezentat Bonul Fiscal în baza căruia să fie posibil de determinat cu certitudine ce bunuri au fost procurate de la unitatea comercială respectivă și în particular produsul care a explodat.

Cu referire la circumstanțele de fapt expuse de partea reclamantă în conținutul acțiunii civile referite, comunică că, acestea au fost expuse incomplet și parțial veridic referitor la circumstanțele producerii evenimentului cauzator de prejudiciu, iar în sensul dat impunându-se următoarele precizări de rigoare.

În fapt, consideră că deliberat a omis partea reclamantă de a descrie mai amănunțit circumstanțele de fapt ale cazului, în particular, atât evenimentele premergătoare, precum și propriile acțiuni a reclamantei de manipulare a produselor achiziționate momentul temporal de recepție a bunurilor iar astfel și de transmitere a riscurilor - atât în partea transferului riscurilor pieirii dau deteriorării fortuite, dar și în partea acțiunilor prudente a casierului de marcare și punere la dispoziția cumpărătorului a produselor procurate și a acțiunilor imprudente ale

reclamantei de aranjare a cumpărăturilor; precum și circumstanțele concrete premergătoare de ciocnire involuntară sub unghi periculos, din neglijența cumpărătorului, a două sticle de produs aflat sub presiune, ceea ce a rezultat în deteriorarea din neglijența consumatorului a recipientului de sticlă și ulterioara detonare a recipientului aflat sub presiune.

Susține că, a mai trecut sub tăcere partea reclamantă faptul că a procurat două unități de vin spumant, iar după marcarea acestora împreună cu celelalte cumpărători, casierul a plasat corect, separat, cu prudența corespunzătoare acele două recipiente de vin spumant în poziție orizontală, împreună cu celelalte produse selectate de reclamantă, după care reclamanta a plătit prețul produselor selectate și a purces la plasarea cumpărăturilor în pungă, iar anume la această etapă a ridicat obiecte ordonate între cele două sticle vin spumant, ceea ce în consecință a cauzat alunecarea și rostogolirea sticlei poziționate mai sus pe rampa înclinată spre cealaltă sticlă, producându-se în consecință o ciocnire dintre muchia recipientului aflat în mișcare direct în partea laterală a sticlei aflate în repaus, ceea ce probabil a rezultat în fisurarea sticlei lovite, iar la ridicarea acesteia cu mâna de către cumpărător, în mod firesc a avut loc agitarea conținutului aflat sub presiune, ceea ce a dus la declanșarea reacției ireversibile și detonare, acesta reprezentând șirul logic și legătura cauzală dintre acțiunile reclamantei care au rezultat în evenimentul cauzator de prejudiciu.

Cronologia și consecutivitatea descrisă a acțiunilor și evenimentelor de la fața locului, urmează a fi reconstituită în baza înregistrărilor video efectuate prin intermediul sistemului de supraveghere a casei de marcat, iar prin această probă se atestă lipsa atât a oricăror acțiuni neconforme din partea angajaților entității pârâte, precum și legătură cauzală dintre acțiunile reclamantei și producerea cazului fortuit cauzator de prejudiciu, recuperarea căruia o solicită reclamanta.

Mai mult ca atât, conținutul înregistrărilor video atestă și faptul că, reclamanta, începând a plasa cumpărăturile în pungă, efectiv avea vizorul limitat, și cel mai probabil nici nu putea observa faptul că o sticla poziționată superior a început să se rostogolească și să alunece spre cealaltă sticlă aflată în repaus, ceea ce poate explica refuzul implicit al reclamantei de a recunoaște respectiva derulare a evenimentelor și legătura cauzală astfel elucidată.

De asemenea, înregistrarea video atestă și faptul că, la manipularea cumpărăturilor la etapa de după achitarea prețului, deci după momentul transferului riscurilor, împreună cu reclamanta a mai participat încă o persoană de gen masculin, care inclusiv a luat în mână cel puțin una dintre acele sticle de vin spumant, fapt omis de partea reclamantă în expunerea circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Astfel, indică intervenientul accesoriu că reclamanta nu a îndeplinit sarcina probațiunii în partea demonstrării legăturii cauzale, contrar exigențelor Art. 118

alin. (1) C.P.C., prin care este expres stabilit că „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”, iar în același sens la Art. 119 alin. (1) C.P.C. este expres stabilit că „Probele se adună și se prezintă de către părți ...”.

În raport cu circumstanțele, acțiunile și evenimentele în rezultatul cărora s-a produs evenimentul cauzator de prejudiciu, înscrisurile prezentate alăturat la acțiunea civilă referită, nu corespund criteriilor stabilite la Art. 117 alin. (1) C.P.C., prin care este stabilit că „Probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.”

În continuare susține că, în drept material, acțiunea civilă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, prin efectul următoarelor prevederi.

În particular, art. 13 Cod Civil, expres stabilește că „(1) Niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). (2) În cazul abuzului de drept, Instanța de Judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive. (3) Dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.”

În același sens, art. 14 Cod Civil, univoc stabilește că „(1) Nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. (2) Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

Astfel, indică că prin proba video prezentată de partea entității pârâte, se atestă indubitabil lipsa vinovăției respectivei părți, iar în sensul dat la Art. 20 alin. (1) Cod Civil este expres stabilit că „(1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței."

În contradictoriu cu ipoteza expusă în acțiunea civilă referită, pe caz, acțiunile reclamantei corespund ipotezei Art. 20 alin. (2)-(4) Cod Civil, prin care este univoc stabilit că „Fapta este săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări. (3) Fapta este săvârșită din imprudență (din culpă) dacă persoana care a săvârșit-o fie își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod ușuratic că ele pot fi evitate, fie nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă. (4) Fapta este săvârșită din culpă gravă dacă

persoana a săvârșit-o cu o profundă lipsă de prudență de care, în împrejurările cazului, era evident că trebuia să dea dovadă."

La caz, prin conținutul expunerii circumstanțelor de fapt ale cauzei partea reclamantă nu a indicat în concret forma vinovăției imputate entității pârâte și nici nu a prezentat nici o probă utilă scopului dat, contrar exigențelor Art. 117 alin. (1) și Art. 118 alin. (1) C.P.C.

Totodată, indică că, în prisma prevederilor Capitolului XXXIII „Răspunderea delictuală" a Codului Civil, sunt neîntemeiate pretențiile părții reclamante expuse în acțiunea civilă referită, deoarece:

Pe caz, lipsesc orice probe despre vinovăția entității pârâte în producerea evenimentului cauzator de prejudiciu, iar în sensul dat Art. 1998 Civil expres stabilește că „(1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. (2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. (3) O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. (4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțământul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugămînții sau ale consimțământului, și dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri."

Relevante cazului și aplicabile în raport cu entitatea pârâtă sunt prevederile Art. 2012 Cod Civil, prin care este expres stabilit că „Persoana nu poartă răspundere dacă prejudiciul este cauzat de către un eveniment anormal care nu poate fi evitat prin măsuri rezonabile, iar riscul nu îi revine acelei persoane."

Chiar fiind invocat prin analogie, circumstanțele cauzei obiectiv probate prin înregistrarea video prezentate de partea entității pârâte, prin care sunt demonstrate consecutivitatea acțiunilor reclamantei și cauzele producerii evenimentului cauzator de prejudiciu, nu corespund criteriilor determinate la Art. 2013 alin. (1) și (2) Cod Civil, prin care este prevăzut că „(1) Persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la Art. 2012 (cu excepția cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate. (2) Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului dc pericol sporit."

La caz, potrivit normei Art. 503 Cod Civil „(1) Riscul pieirii (inclusiv pierderii sau sustragerii) sau deteriorării fortuite a bunului îl suportă proprietarul

dacă legea sau contractul nu prevede altfel. (2) În cazul bunului predat în temeiul contractului de vânzare-cumpărare ori antrepriză cu rezerva proprietății, al contractului de leasing ori al altui contract translativ de proprietate în care trecerea proprietății este supusă unei condiții suspensive, riscurile trec la dobânditor în momentul în care acesta preia posesia bunului, dacă legea sau contractul nu prevede altfel", aceeași regulă fiind transpusă și în conținutul Art. 1114 alin. (1) Cod Civil, prin care este stabilit că „Riscul pieirii sau deteriorării fortuite a bunului este transferat cumpărătorului în momentul în care vânzătorul și-a executat obligațiile contractuale privind punerea bunului la dispoziția cumpărătorului dacă contractul nu prevede altfel.” Iar la Art. 1115 alin. (1) Cod Civil fiind stabilit că „Obligația de predare a bunului se consideră executată în momentul: a) predării bunului către cumpărător sau către persoana indicată de el; b) punerii bunului la dispoziția cumpărătorului sau a persoanei indicate de el dacă bunul urmează să fie predat la locul aflării lui. Bunul se consideră pus la dispoziția cumpărătorului dacă este individualizat prin marcare sau în alt mod și dacă este pregătit de predare în termenul stabilit, iar cumpărătorul este informat despre aceasta potrivit clauzei contractuale."

Totodată, potrivit prevederilor Art. 1124 alin. (1) Cod Civil expres stabilește că „Cumpărătorul trebuie să verifice, personal sau printr-un terț, bunul în cel mai scurt timp permis de împrejurări. Nerespectarea acestei cerințe decade cumpărătorul din dreptul de a invoca viciul în condițiile Art. 907, completat cu dispozițiile Art. 1125.”

La fel susține că, definitorii pentru justa soluționare a litigiului sunt prevederile conținute la Art. 2022 alin. (1) Cod Civil, prin care este expres stabilit că „Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.", care, raportate circumstanțelor probate prin înregistrările video, dar și efectele prevederilor Art. 503 alin. (1), Art. 1114 alin. (1) și Art. 1115 Cod Civil precitate, indică indubitabil asupra răspunderii reclamantei pentru prejudiciul suferit în urma propriilor acțiuni imprudente și neglijente.

De asemenea, susține că sunt relevante prevederile Art. 2040 alin. (3) Cod Civil, prin care este expres stabilit că „Obligația producătorului de a repara prejudiciul este diminuată sau înlăturată dacă la producerea prejudiciului a concurat vina celui prejudiciat ori a persoanei pentru care răspunde cel prejudiciat."

Finalmente, conchide că partea reclamantă nu a îndeplinit exigențele prevăzute la Art. 2043 Cod Civil, prin care în mod expres este stabilit că „Cel prejudiciat trebuie să aducă proba viciului, prejudiciului și a legăturii cauzale dintre ele.” La caz, partea reclamantă, invocând evenimentul cauzator de prejudiciu, nu a prezentat nici o dovadă prin care să fie demonstrat cu certitudine

faptul că acesta a rezultat din viciu unui produs „CRICOVA", iar proba video prezentată de partea pârâtă, administrată la materialele Dosarului, atestă neglijența, imprudența, deci culpa reclamantei în manipularea sigură a unităților de vin spumant procurat.

Audiind explicațiile părților, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele părților litigante, instanța de judecată consideră că, acțiunea reclamantului Țaran Svetlana este neîntemeiată și urmează să fie respinsă, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.*

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel*. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, *circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.*

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*

Reieșind din materialele cauzei, rezultă că la, data de 29.07.2024, Țaran Svetlana aflându-se în incinta magazinului „Local” a procurat mai multe produse printre care și o sticlă de vin spumant marca comercială „Cricova”. Fiind luată în mâna de către cumpărător, sticla de vin spumant a explodat, provocând reclamantei leziuni la nivelul feței.

Potrivit raportului de Constatare nr. 202402P1963 din 30 iulie 2024, realizat de Centrul de Medicină Legală, s-au concluzionat următoarele: *„La examinarea medico-legală a persoanei și a documentelor medicale pe numele cet. Țaran Svetlana, a.n.1981 s-a constatat: plagă tăiată în regiunea zigomatică pe dreapta cu edem posttraumatic al țesuturilor moi adiacente, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit (posibil cu ciob din sticlă), posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă*

durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Regiunea anatomică unde a fost constatată leziunea corporală este accesibilă pentru mâna proprie, cauzarea acesteia la cădere din poziție ortostatică se exclude" (f.d.10-13).

La data de 12 septembrie 2024, Țaran Svetlana a depus cerere prealabilă în adresa S.R.L. „Imensitate" prin care a solicitat achitarea benevolă a sumei de 20 000 lei prejudiciu material și a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral (f.d.19-21).

Inițial, instanța de judecată va reține că potrivit art. 3 alin.(1), (3) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor, *raporturile în domeniul protecţiei consumatorilor se reglementează prin prezenta lege, Codul civil, alte legi şi acte normative în domeniul respectiv.*

(3) În cazul în care o dispoziție a prezentei legi se află în contradicție cu o dispoziție prevăzută într-un alt act normativ şi priveşte proceduri extrajudiciare inițiate de un consumator împotriva unui comerciant, dispoziția din prezenta lege prevalează, dacă prezenta lege nu prevede altfel.

Potrivit art. 6 lit. a), b)-c) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor, orice consumator are dreptul la:

a) protecţia drepturilor sale de către stat;

b) protecţie împotriva riscului de a achiziţiona un produs, un serviciu care ar putea să-i afecteze viaţa, sănătatea, ereditatea sau securitatea ori să-i prejudicieze drepturile şi interesele legitime;

c) remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a preţului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător.

Iar potrivit art. 7 alin.(3) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, *se interzice producerea, depozitarea, punerea la dispoziţie pe piaţă şi comercializarea produselor, prestarea serviciilor care nu corespund cerinţelor, prevăzute în reglementările tehnice aplicabile sau în actele normative, ori care, utilizate în condiţii normale, pot pune în pericol viaţa, sănătatea, ereditatea şi securitatea consumatorilor.*

În continuare potrivit art. 9 lit. a) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, *vânzătorul este obligat să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt inofensive şi corespund cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate.*

La caz, în partea ce ține nemijlocit de cerința reclamantului privind, încasarea din contul S.R.L. „Imensitate" a sumei de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu material în beneficiul Svetlanei Țaran, instanța de judecată va reține următoarele.

Potrivit art. 27 alin.(1)-(3) și (6) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, *consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele, serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relaţii contractuale cu vânzătorul, prestatorul.*

(2) Prejudiciul se repară de către vânzător, prestator şi în cazul în care livrarea produsului, prestarea serviciului se fac în mod gratuit sau la preţ redus ori dacă produsul a fost comercializat ca piese de schimb sau distribuit sub altă formă.

(3) Prejudiciul (inclusiv moral) se repară de către vânzător, prestator dacă a fost cauzat pe parcursul:

a) termenului de valabilitate sau până la data de minimă durabiliate – la produsele pentru care se stabileşte acest termen/dată;

b) duratei de funcţionare – la produsele de folosinţă îndelungată;

c) a 2 ani – la produsele pentru care nu este prevăzută stabilirea termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate sau duratei de funcţionare.

(6) Pentru repararea prejudiciului cauzat consumatorului, acesta trebuie să facă dovada prejudiciului.

În continuare potrivit art. 2025 alin. (1) Cod civil, *repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şide aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.*

La caz, din conținutul înregistrării video anexate la materialele dosarului rezultă nemijlocit că, reclamanta a achiziționat inclusiv și două sticle de vin spumant, iar după scanarea acestora împreună cu celelalte produse, casierul le-a așezat separat, în poziție orizontală, alături de celelalte bunuri selectate. Ulterior, reclamanta a achitat contravaloarea produselor și a început să le așeze în pungă. La această etapă, ridicând obiectele plasate între cele două sticle de vin spumant, s-a produs alunecarea și rostogolirea sticlei poziționate mai sus pe planul înclinat către cealaltă sticlă, generând impactul muchiei sticlei aflate în mișcare cu partea laterală a sticlei aflate în repaus.

Respectiv, la acest capitol instanța de judecată va reține argumentele reprezentantului intervenientului accesoriu, potrivit căruia, ciocnirea sticlelor de vin spumant a rezultat în fisurarea sticlei lovite, iar la ridicarea acesteia cu mâna de către cumpărător, a avut loc agitarea conținutului aflat sub presiune, ceea ce a dus la declanșarea reacției ireversibile și detonarea acesteia.

În continuare se va reține că, potrivit art. 20 alin.(1)-(4) Cod civil, *dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrşită cu vinovăţie sub forma intenției sau imprudenței.*

(2) Fapta este săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

(3) Fapta este săvîrşită din imprudenţă (din culpă) dacă persoana care a săvîrşit-o fie îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod uşuratic că ele pot fi evitate, fie nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

(4) Fapta este săvîrşită din culpă gravă dacă persoana a săvîrşit-o cu o profundă lipsă de prudenţă de care, în împrejurările cazului, era evident că trebuia să dea dovadă.

Totodată, potrivit art. 1998 Cod civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.*

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(3) O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţămîntul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminții sau ale consimțământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

Raportat la situația de fapt expusă cât și la prevederile legale precitate supra, instanța de judecată atestă că, reclamanta nu a indicat în mod concret forma vinovăției imputate pârâtei și nu a administrat probe pertinente care să ateste vinovăția acesteia în producerea pretinsului prejudiciu. Or, potrivit art. 1998 Cod civil, obligația de reparare a prejudiciului intervine numai în cazul unei fapte ilicite săvârșite cu vinovăție, iar prejudiciul rezultat din fapte licite sau fără vinovăție se repară doar în situațiile expres prevăzute de lege. De asemenea, o altă persoană decât autorul răspunde numai în cazurile stabilite expres de lege, iar prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la solicitarea sau cu consimțământul persoanei vătămate, în condițiile prevăzute de lege.

Relevante cazului sunt și prevederile art. 2022 alin. (1) Cod civil, potrivit căruia, *se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.*

Astfel, în speță, contrar art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, care prevede că, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept*

temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, reclamanta a omis în a proba legătura cauzală dintre acțiunile/inacțiunile pârâtei și sau intervenientului accesoriu și prejudiciul suportat de către Țaran Svetlana.

În altă ordine de idei potrivit art. 503 Cod civil, *riscul pieirii (inclusiv pierderii sau sustragerii) sau deteriorării fortuite a bunului îl suportă proprietarul dacă legea sau contractul nu prevede altfel.*

(2) În cazul bunului predat în temeiul contractului de vînzare-cumpărare ori antrepriză cu rezerva proprietății, al contractului de leasing ori al altui contract translativ de proprietate în care trecerea proprietății este supusă unei condiții suspensive, riscurile trec la dobînditor în momentul în care acesta preia posesia bunului, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Totodată, potrivit art. 1114 alin.(1) Cod civil, *riscul pieirii sau deteriorării fortuite a bunului este transferat cumpărătorului în momentul în care vînzătorul şi-a executat obligaţiile contractuale privind punerea bunului la dispoziția cumpărătorului dacă contractul nu prevede altfel.*

Conform art. 1115 alin.(1) și (2) Cod civil, *obligația de predare a bunului se consideră executată în momentul:*

a) predării bunului către cumpărător sau către persoana indicată de el;

b) punerii bunului la dispoziţia cumpărătorului sau a persoanei indicate de el dacă bunul urmează să fie predat la locul aflării lui. Bunul se consideră pus la dispoziţia cumpărătorului dacă este individualizat prin marcare sau în alt mod şi dacă este pregătit de predare în termenul stabilit, iar cumpărătorul este informat despre aceasta potrivit clauzei contractuale.

Iar potrivit art. 1124 alin.(1) Cod civil, *cumpărătorul trebuie să verifice, personal sau printr-un terţ, bunul în cel mai scurt timp permis de împrejurări. Nerespectarea acestei cerinţe decade cumpărătorul din dreptul de a invoca viciul în condiţiile art. 907, completat cu dispoziţiile art. 1125.*

Prin urmare instanța de judecată, din coroborarea normelor legale citate, atestă că riscul pieirii sau deteriorării fortuite a bunului se transferă către cumpărător la momentul punerii bunului la dispoziția acestuia, respectiv la momentul preluării posesiei, în condițiile în care vânzătorul și-a executat obligațiile contractuale privind predarea.

La fel, instanța reține că simpla producere a unui prejudiciu nu este suficientă pentru angajarea răspunderii civile delictuale sau contractuale, fiind necesară întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege și anume existența faptei ilicite, a prejudiciului, a legăturii de cauzalitate și a vinovăției. Or, în cauza dedusă judecății, reclamanta nu a făcut dovada acestor elemente esențiale, limitându-se la simple afirmații nesusținute prin probe pertinente.

În altă ordine de idei instanța de judecată menționează că potrivit art. 2040 alin.(1) - (3) Cod civil, *producătorul răspunde pentru prejudiciul cauzat de un produs cu viciu, chiar şi în lipsa vinovăţiei, cu excepţia cazurilor în care:*

a) nu a pus produsul respectiv în circulaţie;

b) se poate considera, în funcţie de împrejurări, că produsul nu avea viciul cauzator de pagube în momentul în care producătorul l-a pus în circulaţie;

c) produsul nu este realizat nici pentru vînzare, nici pentru o altă formă de valorificare economică şi nu este vîndut în cadrul activităţii profesionale exercitate de producător;

d) viciul constă în faptul că produsul, în momentul în care producătorul l-a pus în circulaţie, corespundea unor dispoziţii legale obligatorii;

e) viciul nu putea fi identificat din cauza nivelului ştiinţei şi tehnicii de la momentul în care producătorul l-a pus în circulaţie.

(2) Obligaţia de reparare a prejudiciului de către producătorul unei părţi componente a produsului este exclusă în cazul în care viciile se datorează modului de asamblare (construcţie) a produsului în care este încorporată partea componentă ori adăugirilor şi conexiunilor făcute de realizatorul produsului final. Această prevedere se aplică în modul corespunzător şi producătorului de materie primă.

(3) ***Obligaţia producătorului de a repara prejudiciul este*** *diminuată sau* ***înlăturată dacă la producerea prejudiciului a concurat vina celui prejudiciat*** *ori a persoanei pentru care răspunde cel prejudiciat.*

Iar în corespundere cu art. 2043 Cod civil, ***cel prejudiciat trebuie să aducă proba viciului, prejudiciului şi a legăturii cauzale dintre ele.***

În speță, instanța de judecată conchide că, reclamantul, deși a invocat existența prejudiciului, nu a administrat nicio probă aptă să demonstreze cu certitudine că acesta ar fi fost cauzat de un viciu al produsului procurat din magazin.

Dimpotrivă, înregistrarea video anexată la materialele dosarului relevă faptul că incidentul s-a produs ca urmare a neglijenței/imprudenței reclamantului în manipularea unităților de vin spumant achiziționate, conturând astfel culpa proprie a acestuia.

Reieșind din cele menționate *supra*, instanța de judecată conchide că cerința reclamantei privind încasarea din contul S.R.L. „Imensitate” a sumei de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu material în beneficiul Svetlanei Țaran urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În continuare în partea ce ține de cerința reclamantului privind încasarea din contul S.R.L. „Imensitate” a sumei de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul Svetlanei Țaran, se va reține următoarele.

În corespundere cu art. 27 din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, *consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele, serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relaţii contractuale cu vânzătorul, prestatorul.*

(2) Prejudiciul se repară de către vânzător, prestator şi în cazul în care livrarea produsului, prestarea serviciului se fac în mod gratuit sau la preţ redus ori dacă produsul a fost comercializat ca piese de schimb sau distribuit sub altă formă.

(3) Prejudiciul (inclusiv moral) se repară de către vânzător, prestator dacă a fost cauzat pe parcursul:

a) termenului de valabilitate sau până la data de minimă durabiliate – la produsele pentru care se stabileşte acest termen/dată;

b) duratei de funcţionare – la produsele de folosinţă îndelungată;

c) a 2 ani – la produsele pentru care nu este prevăzută stabilirea termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate sau duratei de funcţionare.

(4) Prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum şi de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanţa judecătorească.

(5) Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului.

(6) Pentru repararea prejudiciului cauzat consumatorului, acesta trebuie să facă dovada prejudiciului.

Conform art. 2036 alin. (1) din Codul civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

Conform art. 2037 alin. (1) și (2) al Codului civil, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.*

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Instanța relevă că prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile

dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea şi reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie şi personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor).

Totodată, se remarcă că, obligația de a demonstra faptul cauzării reale a prejudiciului moral (suferințelor fizice sau psihice suportate) o exercită partea care se consideră vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice şi să probeze concret, prin ce sau manifestat aceste prejudicieri şi legătura de cauzalitate a acestora cu acțiunile părții pârâte.

Astfel, cu referire la pretenția de a încasare prejudiciul moral cauzat, instanța relevă, că Țaran Svetlana nu a prezentat la materialele cauzei nicio probă, nici un înscris justificativ, sau o explicație plauzibilă cu privire la temeiul suferințelor psihice, fizice, felul în care s-au manifestat acestea, durata şi intensitatea acestora, sau alte circumstanțe importante pentru aprecierea justă şi echitabilă a prejudiciului moral într-adevăr cauzat, prin urmare, solicitarea reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Ținând cont de respingerea ca fiind neîntemeiate a cerințelor privind încasarea din contul S.R.L. „Imensitate" a sumei de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul Svetlanei Țaran, instanța de judecată va respinge subsecvent și cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată.

Referitor la cerința pârâtului de încasare a cheltuielilor de asistență juridică, instanța o va admite parțial din următoarele considerente.

Potrivit art. 96 alin. (1)-(1[1]) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

(1[1]) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Conform recomandării, privind cuantumul onorariilor avocaților şi compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, aprobată - de către Consiliul Uniunii avocaților din Republica Moldova, prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, pornind de la practica CtEDO, care prevede că cheltuielile pentru asistența juridică şi onorariul avocatului trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, să țină cont de complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența.

La materialele dosarului este anexat ordinul de plată privind achitarea de către pârâtul S.R.L. „Imensitate” în beneficiul Biroului Asociat de Avocați „Panțîru și Partenerii” a cheltuielilor de asistență juridică în sumă totală de 15 896 lei, cât și extrasul din actele de primire predare a serviciilor.

Prin prisma celor enunțate mai sus, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, şi a dispune încasarea din contul lui Țaran Svetlana în beneficiul S.R.L. „Imensitate” cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 5 000 lei, sumă care este reală, necesară şi rezonabilă, în coraport cu aportul avocatului la soluționarea cauzei.

În rest, cerința pârâtului cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Prin prisma celor enunțate mai sus, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Țaran Svetlana împotriva S.R.L. „Imensitate” cu participarea intervenientului accesoriu SA „Combinatul de Vinuri Cricova”, privind repararea prejudiciului material și moral.

În conformitate cu art. 94, 238-241, Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Țaran Svetlana împotriva S.R.L. „Imensitate” cu participarea intervenientului accesoriu SA „Combinatul de Vinuri Cricova”, privind repararea prejudiciului material și moral, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează din contul lui Țaran Svetlana în beneficiul S.R.L. „Imensitate” cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) lei.

În rest, pretențiile S.R.L. „Imensitate” privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică se resping, ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu

Copia corespunde originalului